

nede Præmier. Og endelig er der en Bestemmelse, som jeg ogsaa sætter særlig Pris paa, og det er den, at Lovforslaget aabner Adgang til, at alle de saakaldte Maskinulykker, alle de Ulykestilfælde, der hidrøre fra Bedrifter, der paa Grund af Maskinbrug staa under Fabriktilsynet, kunne blive udskilte, naar denne Lov bliver genneført, saa at de kunne komme ind under Arbejdernes gensidige Forsikringsanstalter. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller (Bransen) her har set fuldstændig rigtig, men det viser kun, at dette, at udtage en enkelt Del af Landbrugsforsikringen for sig, er ganske umuligt, saa snart man vil gaa et Skridt videre. Ærede Medlemmer ville jo dog straks indrømme mig, at det ikke gaar an at etablere en Dobbeltforsikring for Landbrugsarbejdsgivere, saa at de for Maskinulykker skulle være forsikrede i et Selskab og for andre Ulykker skulle skaffe sig Forsikring i et andet. At lade sig plukke dobbelt paa denne Maade, tror jeg ikke, Landbrugsarbejdsgiverne ville indlade sig paa. Jeg erkender derfor, at Forslagsstilleren har fuldstændig Ret i, at der nu, naar der skal gaas videre og skabes en Forsikring for de øvrige Arbejdere under Landbruget, maa gives Adgang til, at denne Fejl ved Loven af 7de Januar kan rettes saaledes, at de kunne føres ind under de ny gensidige Forsikringselskaber for Landbruget som Helhed. Men det er for mig atter kun et Vidnesbyrd om, at Loven af 7de Januar ikke har lettet Vejen til at fortsætte, men tværtimod har gjort den vanskeligere, naar man for at komme videre skal begynde med at gøre noget om, som er gjort ved Loven.

Jeg har altsaa nu her nævnt en Række Punkter ved det forelagte Lorforslag, som jeg ganske vil give min Tilslutning, og hvis Karakter af Indrømmelser over for det, jeg har forfægtet, jeg er fuldt villig til at indrømme. Der er derimod en Del Anker, som jeg vil gøre opmærksom paa, og som jeg vil anmode det fremtidige Udvalg om at tage det Hensyn til, som det maatte finde forsvarligt. For det første forekommer det mig, at en Hovedindvending mod Forslaget vil være det overordentlig besværlige Maskineri, man sætter i Gang over for en Sag, af saa forholdsvis smaa Dimensioner, som det her drejer sig om. Den ærede Forslagsstiller har selv beregnet, at det hele inden for de Rammer, han har opstillet, vil komme til at dreje sig om en Udgift af 70 Øre pr. Td. Hartkorn Landet over. For at faa tilvejebragt Dækning for dette Beløb sætter man et Appa-

rat i Gang, hvis Vanskelighed og Vidtløftighed forekommer mig at gaa over al Beskrivelse. Der skal etableres Forsikringselskaber, et i hvert Amt, altsaa en Snes Stykker Landet over, med Repræsentantskaber, Generalforsamlinger og Bestyrelser, med Revision og Decision, Beregninger, Lister og Hjælpere i Sognene, i det hele et Maskineri, som om det gjaldt om at organisere en hel Stat fra Grunden. Og dette, som sagt, stillet paa Benene for at naa dette lille Maal: at tilvejebringe 70 Øre pr. Td. Hartkorn! Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at gaa en saadan Vej. Den ærede Forslagsstiller vil sikkerlig sige: Ja, men det følger af Selvstyreprincippet, at man lader Folk selv bestemme om deres Anliggender. Ja, ingen er større Ven af Selvstyre end jeg — og for øvrigt af Decentralisation — men vel at mærke, det kommer an paa, paa hvilke Omraader det er. Naar vi staa over for en Opgave som den, vi her ere i Færd med, og som vi dog alle sammen erkende er en Samfundsopgave, en Statspligt, om jeg saa maa sige, saa er det ogsaa et rent Lovgivningsforetagende, og saa er Administrationen af denne Sag en Regeringssag. Men denne vidtløftige Administration er ikke det, som Selvstyret egentlig tilstræber at opnaa. Vi vide meget godt, at Selvstyre altid betegner en vis Grad af Evne og Anvendelse af Flid og Kræfter. Men det er egentlig ikke det, man tilsigter. Det, som man vil, er at faa Indfyldelse paa de Sager, over for hvilke det i Virkeligheden gælder, at Uensartethed og Frihed kunne komme til at raade, saaledes at hver faar sin Vilje. Men det er ikke en Opgave, som det gælder om at faa løst med Hensyn til dette Spørgsmaal, hvor vi ved Lovgivningen fastslaa, at der her foreligger en slet og ret Samfundspligt. Men dertil er knyttet en anden Indvending, som for mig er af langt større Vægt. Lad dette Spørgsmaal om mere eller mindre Arbejde være, hvad det er, men der er en anden Side af Sagen, som vejer langt tungere, og det er, at naar man vil gaa denne tilsyneladende Selvstyrets Vej, er der til alle disse mange særlige Forsikringselskaber i Amterne henskuet Afgørelsen af de mest kildne Spørgsmaal, hvilken Afgørelse er overladt til de paagældende Selskabers Vedtægter. Jeg skal her nævne en Række Punkter, som ere henviste til Afgørelse ved Vedtægter; dertil er henvist Afgørelsen af, om der skal lignedes paa Hartkornet eller paa Basis af Arbejdsløn, om hele Bestyrelsen skal overdrages Amtsraa-